

מסכת יבמות

פרק יב משנה ו

מצות חליצה. בא הוא ויבמתו לבית דין, והן משיאין לו עצה
ההוגנת לו, שנאמר, (דברים כה) וקראו לו זקני עירו ודברו
אליו. והיא אומרת, מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל, לא
אבה יבמי. והוא אומר, לא תפצתי לקחתה. ובמשון הקדש היו
אומרים. ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל
רגלו וירקה בפניו, רק הנראה לדינים. וענתה ואמרה ככה
יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו, עד כאן היו מקרין.
וכשהקרא רבי הרקנוס תחת האלה בכפר עיטם וגמר את כל
הפרשה, התזקו להיות גומרין כל הפרשה. ונקרא שמו
בישראל בית חלוץ הנעל. מצוה בדינין, ולא מצוה
בתלמידים. רבי יהודה אומר, מצוה על כל העומדים שם
לומר, חלוץ הנעל, חלוץ הנעל, חלוץ הנעל:

